

РЕШЕНИЕ

№ 595

гр. Перник, 25 септември 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 619 по описа за 2014г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО.

Образувано е по жалба на Г.Н.Б. против решение № ***** от 01.07.2014г. на директора на Териториално поделение-Перник на Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 24.01.2014г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. С последното е отказано да се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, поради недостигащ осигурителен стаж.

Жалбоподателят изказва недоволство от оспореното решение, като твърди, че същото е необосновано и е постановено в противоречие с материално правните норми. Счита, че административния орган не е зачел наложения мораториум при пенсиониране, който регламентирал придобиване право на пенсия при навършване на 60 годишна възраст и осигурителен стаж от 25 години. В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и иска отмяна на мотивираното решение и на потвърденото с него разпореждане.

Ответникът по жалбата – директорът на ТП-Перник на НОИ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 118, ал. 1 от КСО срок и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

Г.Н.Б. е подал заявление с вх. № МП-27964 от 17.10.2013г., с искане да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към заявлението си е приложил документи за удостоверяване на осигурителен стаж, издадени от осигурителите “Алматея Прима”ООД, “Радомир Метали”АД и “Заводски строежи ПС”. Собственоръчно е декларирал, че трудовата му книжка е открадната. В последствие на 16.12.2013г. представя удостоверения издадени от “Обединен осигурителен архив” при ТП-Кюстендил и военно-отчетна книжка.

Длъжностното лице по пенсионно осигуряване след извършена проверка на представените документи и след справка в регистъра на осигурените лица за времето от 01.06.1970г. до 14.07.2010г. е зачело осигурителен стаж от втора категория-11год.,

06мес. и 01 ден, както и осигурителен стаж от трета категория-10год., 02мес. и 27дни, както и осигурителен стаж по чл. 104, ал. 3 от КСО-подземен-00г., 02мес. и 25 дни или всичко превърнат осигурителен стаж по чл. 104 от КСО към трета категория-25год., 03мес. и 28дни. Въз основа на тези изчисления е постановено Разпореждане № ***** от 24.01.2014г., с което е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание пар. 4, ал. 1 от ПЗР на КСО и чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Длъжностното лице е приело, че заявителят няма право на пенсия в условията на пар. 4, ал. 1 от КСО, тъй като няма изискуемите се 15години осигурителен стаж от II-ра категория, както и че същият няма право на пенсия за ОСВ в условията на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО, защото въпреки, че има навършената изискуема се за 2013г. възраст, същият няма необходимия осигурителен стаж.

Това разпореждане е обжалвано пред горестоящия административен орган. С Решение № ***** от 01.07.2014г. на директорът на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт е отхвърлил жалбата против атакуваното разпореждане като неоснователна. Недоволен от решението Г.Н.Б. е подал жалба до Административен съд Перник.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, която се възприе от представените по делото доказателства, съдът намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

Разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО задължава ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да се произнася по жалбите по ал. 1, т. 2, б. "а" с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Изчерпването на административния ред за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая законоустановения ред на оспорване е спазен. Предмет на съдебен контрол е решение № ***** от 01.07.2014г. на директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт, което е издадено от компетентния орган посочен в чл. 118, ал. 1 от КСО, в предписаната от закона форма и съдържа всички задължителни реквизити посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. Спазени са и административно производствените правила. С оглед на това не се налага отмяната му на основанията по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Между страните не съществува фактически и формален спор относно зачетения осигурителен стаж, а именно за времето от 01.06.1970г. до 14.07.2010г. е зачетен осигурителен стаж от втора категория-11год., 06мес. и 01 ден; осигурителен стаж от трета категория-10год., 02мес. и 27дни и осигурителен стаж по чл. 104, ал. 3 от КСО-подземен-00г., 02мес. и 25 дни, нито съществува спор касателно превръщането на зачетения осигурителен стаж по чл. 104 от КСО към трета категория-25год., 03мес. и 28дни. Този стаж е изчислен въз основа на представени по делото УП 3 изх. № ОАС-02-9696-1 от 18.11.2013г. за положен труд в "Мини Перник"ЕАД, УП-3 изх. № ОАС-02-9697-1 от 06.12.2013г. за положен труд в "Кристал Перник"ЕАД; УП 3 от 21.01.2014г., издадено от "Радомир Метали"АД и съпоставен с данните от персоналният регистър на осигурените лица по чл. 5, ал. 4 от КСО. С протоколно определение от 12.09.2014г. тези обстоятелства се приемат за безспорно установени и неподлежащи на доказване. Също така се приема, че към дата на подаване на заявлението настоящия жалбоподател е имал навършена изискуема се за 2013г. възраст от 63години и 08месеца.

Не се налага отмяна на атакувания акт и на основание чл. 146, т. 4 от АПК. За да отхвърли жалбата против обжалваното пред него разпореждане, с което е било отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на настоящия

жалбоподател, ответникът се е позовал на разпоредбите на пар. 4, ал. 1 от ПЗР на КСО и чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Изискването на пар. 4, ал. 1 от ПЗР на КСО е до 31 декември 2014г. включително, лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд или 15 години при условията на втора категория труд да могат да се пенсионират при навършване на възраст 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете при първа категория труд или 52 години и 8 месеца за жените и 57 години и 8 месеца за мъжете при втора категория труд, и ако имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете. Безспорно в казуса е, че жалбоподателя е работил само 00г., 02мес. и 25 дни при условията на първа категория труд в “Мини Перник”ЕАД, т.е. същият не е работил 10години при условията на първа категория труд и не отговаря на първото изискване посочено в пар. 4, ал. 1. Втората предпоставка за ранно пенсиониране предвижда заявителят да е работил 15 години при условията на втора категория труд. От представените по делото доказателства се установява, че за времето от 01.07.1973г. до 01.07.1974г. положеният от него труд в “Кристал Перник”ЕАД е зачетен като труд положен в условията на втора категория, респ. попадащ в т. 66в от ПКТП и същият е изчислен на 00г., 11м. и 17дни. За времето от 07.10.1974г. до 22.04.1985г. положеният от него труд в “Заводски строежи ПС е зачетен като труд положен в условията на втора категория, респ. попадащ в т. 26 от ПКТП и същият е изчислен на 10год., 06мес. и 14дни. Или общия осигурителен стаж зачетен като положен в условията на втора категория труд е 11год., 06мес. и 01ден, т.е. жалбоподателят не е работил 15 години при условията на втора категория труд. Същият не отговаря на кумулативно дадените предпоставки, а именно да е работил 15 години при условията на втора категория труд, да има 57 години и 8 месеца за мъжете при втора категория труд и да има сбор от осигурителен стаж и възраст 100 за мъжете. С оглед на това състава приема, че отказът на пенсионния орган да отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в условията на пар. 4, ал. 1 от ПЗР на КСО за правилен и съобразен с материалния закон.

По правилото на чл. 68, ал. 1 от КСО право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 60-годишна възраст от жените и 63-годишна възраст от мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. От 31 декември 2011г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с 4 месеца за жените и мъжете до достигане на 63-годишна възраст за жените и 65-годишна възраст за мъжете. Съгласно пар. 6”б” от ПЗР на КСО през 2014г. право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 от КСО се придобива при навършване на 60 години и 8 месеца от жените и 63 години и 8 месеца от мъжете и осигурителен стаж 34 години и 8 месеца за жените и 37 години и 8 месеца. Предпоставките за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст са навършени 63 години и 8 месеца, каквато възраст е неспорима и осигурителен стаж 37 години и 8 месеца, какъвто осигурителен стаж заявителят към датата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия няма с оглед зачетения му осигурителен стаж от трета категория труд 25г., 03мес. и 28дни /10години, 02мес. и 26дни-трета категория; втора категория 11год., 06мес. и 01ден, превърнат по правилото на чл. 104, ал. 2 от КСО е 14год., 04мес. и 16дни и 00г., 02мес. и 25дни превърнат чл. 104, ал. 3 от КСО е 00год., 08мес. и 15дни или сумарно 10год., 02мес. и 26дни +14год., 04мес. и 16дни+00год., 08мес. и 15дни-25г., 03мес. и 28дни/. С оглед на това общият осигурителен стаж на Б. е недостатъчен да бъдат изпълнени условията за пенсиониране в хипотезите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО. Като е достигнал до същите изводи административния орган и длъжностното лице по пенсионното производство са постановили материално законосъобразни актове.

Единственото оплакване в жалбата касаещо незаконосъобразността на акта е, че административния орган "не се съобразил с наложен мораториум върху новите изисквания за пенсиониране при които били останали в сила предходни разпоредби, а именно навършена 60годишна възраст и 25години осигурителен стаж". При цялостно запознаване с действащата нормативна уредба и с правните разпоредби, свързани с предпоставките за отпускане на различните видове пенсии разписани подробно в КСО и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане следва да се отговори, че такъв мораториум не съществува в правния мир. Изискването за навършени 60години е характерно за жените, а правната уредба регламентираща 25 години осигурителен стаж е характерна за служители по Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", за военнослужещи по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, за следователи и младши следователи, за служители в МВР за дейностите по чл. 17, ал. 2, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи, както и за балерини, балетисти и танцьори, в каквито хипотези жалбоподателят не представя доказателства да попада.

По изложените в настоящето решение мотиви жалбата на Г.Н.Б. против решение № ***** от 01.07.2014г. на директора на Териториално поделение-Перник на Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 24.01.2014г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще следва да се отхвърли като неоснователна. При извършената цялостна проверка за законосъобразност на акта по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК не се откриха основания, които да доведат до отмяна на акта. Настоящият съдебен състав счита, че в хода на валидно проведено административно производство компетентният административен орган правилно е приложил материалния закон спрямо установените в производството факти, с оглед на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено и се явява основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. С оглед на изложеното, жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на ТП-Перник към НОИ разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 350лева, определен съгласно чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г.Н.Б. против решение № ***** от 01.07.2014г. на директора на Териториално поделение-Перник на Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № ***** от 24.01.2014г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Г.Н.Б., с ЕГН *****, да заплати на Териториално поделение Перник към Национален осигурителен институт 350лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/